

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2776/2024
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владан Готовац, адвокат из ..., против тужене Модне куће „Балашевић“, ББ ПР из Београда, чији је пуномоћник Тања Нишавић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4413/23 од 13.06.2024. године, у седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4413/23 од 13.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 28/23 од 29.06.2023. године, обавезана је тужена да тужили на име накнаде нематеријалне штете исплати 425.000,00 динара и то за претрпљени физички бол 190.000,00 динара, за претрпљени страх 160.000,00 динара и за душевни бол због умањења животне активности 75.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 29.06.2023. године до исплате, као и да јој надокнади парничне трошкове од 227.350,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4413/23 од 13.06.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу којим је обавезана тужена да тужили надокнади нематеријалну штету од 340.000,00 динара и то за претрпљени физички бол 152.000,00 динара, за претрпљени страх 128.000,00 динара и за душевни бол због умањења животне активности 60.000,00 динара, са споредним потраживањем. Преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу тако што је тужбени захтев преко досуђеног износа од 340.000,00 динара до траженог износа од 425.000,00 динара, односно за износ од још 85.000,00 динара са споредним потраживањем, одбијен као неоснован. Преиначено је решење о трошковима парничног поступка тако што је тужена обавезана да тужили надокнади трошкове поступка у износу од 254.200,00 динара. Одбијени су захтеви тужиле и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка као неосновани.

Тужена је, на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП против правноснажне пресуде у делу којим је одбијена њена жалба благовремено изјавила ревизију, због

битне повреде одредаба парничног поступка из члана 347. став 1. Закона о парничном поступку која је учињена пред другостепеним судом и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Према члану 403. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака (став 2. тачка 2.); ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (став 3).

Тужена ревизијом побија део правноснажне пресуде којим је одбијена њена жалба и потврђена првостепена пресуда у делу наложене обавезе да тужиљи надокнади штету у износу главнице од 340.000,00 динара са споредним потраживањем. У овом делу, жалбени суд није преиначио првостепену пресуду, већ је пресуду потврдио, па ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Тужба је поднета 27.09.2019. године, вредност предмета спора побијаног дела пресуде је 340.000,00 динара и не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије, па ревизија није дозвољена ни по члану 403. став. 3 ЗПП..

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**